

Sygn. akt VII U 2316/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. do SO Jarosław Matuszczak

Protokolant: referent stażysta Magdalena Szczygieł

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z odwołania L. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 29 października 2015 r. nr (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu L. Ż. prawo do emerytury od dnia 03 listopada 2015 r.,

II. nie stwierdza odpowiedzialności organu rentowego za nie ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w sprawie.

Sygn. akt VII U 2316/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29.10.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu L. Ż. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach z uwagi na niespełnienie warunków nabycia tego prawa, przewidzianych przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., nr 153 poz. 1227 ze zm.), ponieważ nie został udowodniony wymagany 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji pozwanego organu rentowego złożył ubezpieczony, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do wnioskowanego świadczenia, poprzez uwzględnienie okresu zatrudnienia potwierdzonego świadectwem pracy w szczególnych warunkach z 28.09.2001 r. (k. 2 akt sprawy)

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. Pozwany wskazał, iż nie uwzględnił wnioskodawcy spornego okresu zatrudnienia bowiem pracodawca w świadectwie pracy z dnia 28.09.2001 r. nie wskazał, ani na przepisy rozporządzenia z 07.02.1983 r., ani na przepisy zarządzenia resortowego. (k. 4 akt sprawy).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony L. Ż., urodzony dnia (...), z zawodu frezer, w dniu 20.10.2014 r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o emeryturę z tytułu wykonywania prac w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku OFE na dochody budżetu państwa. Wymagany wiek 60 lat ukończył w dniu 03.11.2015 r.

Na dzień 1 stycznia 1999 r. organ emerytalny uznał za udowodniony przez ubezpieczonego łączny okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 27 lat, 9 miesięcy i 28 dni oraz staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 3 lata, 1 miesiąc i 13 dni.

Zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzją z dnia 29.10.2015 r. pozwany organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach, z uwagi na niespełnienie warunków nabycia tego prawa, tj. nie udokumentowania przez ubezpieczonego 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Okoliczności bezsporne, nadto: akta emerytalne: wniosek ubezpieczonego o emeryturę z 20.10.2015 r. – k. 1 - 6; karta przebiegu zatrudnienia – k. 10, zaskarżona decyzja z 29.10.2015 r. – k. 11;

Ubezpieczony w okresie od 14.12.1977 r. do 30.09.2001 r. zatrudniony był w Zakładach (...) Zakład w D., przekształconym w 1996 r. w Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o., a następnie przekształconym w 1997 r. w (...) Sp. z o.o. (siedziby w D.).

W spornym okresie zatrudnienia tj. od 14.12.1977 r. do 31.12.1998 r. wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracował kolejno na stanowiskach: praser tworzyw sztucznych, ustawiacz maszyn i urządzeń - brygadzysta, kontroler jakości - ustawiacz, brygadzysta – ustawiacz maszyn i urządzeń.

W okresie od 14.12.1977 r. do 31.08.1978 r. wnioskodawca pracował jako praser tworzyw sztucznych na Oddziale (...).

Od 01.09.1978 r. wnioskodawcy powierzono stanowisko brygadzisty – ustawiacza w Oddziale (...) (Wtryskarki).

Od 01.08.1980 r. powierzono mu obowiązki kontrolera jakości – ustawiacza, które to stanowisko z dniem 10.02.1981 r. zmieniono na uprzednio zajmowane stanowisko brygadzisty – ustawiacza maszyn i urządzeń.

Zajmując stanowisko ustawiacza – brygadzisty na jednej z trzech zmian wnioskodawca pracował wówczas w dziale wtryskarek i zajmował się ustawianiem maszyn – wtryskarek, form, pras i ich obsługą.

Z racji pełnienia funkcji brygadzisty dodatkowo, poza obsługą maszyn, wnioskodawca kierował pracą podległych mu pracowników zajmujących m.in. stanowiska praserów tworzyw sztucznych. Jedną z podległych pracowników wnioskodawcy była jego żona – R. Ż., zajmująca wówczas w/w stanowisko prasera tworzyw sztucznych.

W miejscu wykonywania pracy unosiły się opary z tworzyw sztucznych.

Do zakresu obowiązków wnioskodawcy jako brygadzisty należało m.in.: organizowanie pracy brygady w sposób zapewniający wykorzystanie maszyn i urządzeń, kontrolowanie stanowisk pracy brygady, instruowanie pracowników o sposobie wykonania powierzonych im zadań i jakości wykonania pracy, dbanie o terminowość i jakość wykonania pracy przez dopilnowanie przestrzegania dokumentacji technologicznej, sprawdzanie obecności pracowników na stanowiskach pracy w ciągu całej zmiany oraz niedopuszczanie do pracy osób w stanie nietrzeźwości lub niezdolnych do pracy, kontrolowanie listy obecności, nadzorowanie stosowania przez pracowników bezpiecznych metod pracy i przestrzegania przepisów bhp, prawidłowego posługiwania się sprzętem, nadzorowanie porządku i czystości na stanowiskach pracy i w pomieszczeniu jej wykonywania; nadto do obowiązków wnioskodawcy należało ustawianie narzędzi na powierzonym parku maszynowym, nadzorowanie prawidłowości obsługi, eksploatacji i konserwacji maszyn i urządzeń, narzędzi pracy i przyrządów przez pracowników brygady, wydawanie pracownikom poleceń w sprawie realizacji zadań przydzielonych dla brygady, przydzielanie pracy pracownikom.

W dniu 25.10.1989 r. zmieniono ponownie wnioskodawcy stanowisko pracy na ustawiacza maszyn i urządzeń do przetwarzania tworzyw sztucznych.

Kolejnej zmiany stanowiska na brygadzystę – ustawiacza maszyn i urządzeń do przetwórstwa tworzyw sztucznych dokonano 25.11.1991 r. W/w stanowisko ubezpieczony zajmował do 31.12.1998 r.

W okresie od 12.10-31.10.1989 r. wnioskodawca korzystał z bezpłatnego urlopu.

Żona wnioskodawcy z racji wykonywania w/w pracy na stanowisku prasera tworzyw sztucznych, w oparciu o świadectwo pracy w szczególnych warunkach otrzymała wcześniejszą emeryturę.

Pracodawca wystawił ubezpieczonemu świadectwo pracy w szczególnych warunkach z dnia 28.09.2001 r. , w którym stwierdził, iż w okresie od 10.02.1981 r. do 30.09.2001 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywała pracę ustawiacza – nastawiacza maszyn i urządzeń produkcyjnych (wtryskarek, pras) w wydziale tworzyw sztucznych, na stanowisku brygadzysty – ustawiacza maszyn i urządzeń, tj. prace wymienione w dziale IV, poz. 17 pkt 16 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z 30.03.1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego. Na w/w świadectwie widnieje podpis wnioskodawcy.

Dowód: świadectwo pracy z 28.09.2001 r. – k. 7 akt emerytalnych; akta osobowe ubezpieczonego.; umowa o pracę z 23.12.1977 r., angaż z 06.07.1978 r., angaż z 01.09.1978 r., wypowiedzenie umowy, angaż z 09.02.1981 r., zakres obowiązków brygadzysty z 1979 r., angaż z 25.10.1989 r. , angaż z 25.11.1991 r., angaż z 01.07.1998 r., karta urlopową z 22.09.1989 r.; świadectwo pracy w szczególnych warunkach z dnia 28.09.2001 r.; zeznania ubezpieczonego – protokół rozprawy z dnia 31.03.2016 r. wraz z nagraniem CD – k. 24-26 akt sprawy;

Sąd zważył co następuje:

I. Ocena dowodów:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach niniejszej sprawy, aktach pozwanego organu rentowego oraz aktach osobowych ubezpieczonego ze spornego okresu zatrudnienia w przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w D., których prawdziwość i rzetelność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia jej wiarygodności z urzędu.

Podstawę ustaleń stanu faktycznego stanowiły także zeznania ubezpieczonego słuchanego w charakterze strony, które w ocenie Sądu zasługiwały na wiarę, albowiem były szczerze, a w zestawieniu z treścią dokumentów z akt osobowych tworzyły logiczną całość, pozwalając poczynić wiążące ustalenia co do charakteru jego pracy na zajmowanych w spornym okresie stanowiskach. Sąd oceniając zeznania ubezpieczonego miał również na względzie okoliczność, iż wnioskodawca jest aktualnie ciężko chory i przechodzi intensywny proces leczenia (chemioterapię), co niewątpliwie przełożyło się na treść składanych przez niego wyjaśnień, w szczególności na trudności w przypomnieniu sobie szczegółów. O problemach z pamięcią ubezpieczonego uprzedziła także jego pełnomocnik (żona) R. Ż., przy czym sąd stwierdził, że nie jest to taktyka procesowa lecz widoczne także dla laika zaburzenia poznawcze.

II. Prawna podstawa rozstrzygnięcia:

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie skarżącego jest zasadne i z tego tytułu zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania była kwestia ustalenia prawa ubezpieczonego do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach, przy czym spornym była okoliczność pracy w szczególnych warunkach.

Wyniki przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego wykazały, że wnioskodawca legitymuje się wymaganym 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach, co sprawia, iż stanowisko organu emerytalnego odmawiające wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury, nie jest słuszne.

Ogólne zasady nabywania prawa do emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po 1948 r. zostały uregulowane w treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442 ze zm.), dalej: ustawa, zgodnie z którym ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, tj. spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) legitymują się okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż: 65 lat dla mężczyzn, 60 lat dla kobiet,
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej: 25 lat dla mężczyzn, 20 dla kobiet,
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Aktem wykonawczym, do którego odsyła ustawa wskazując na „przepisy dotychczasowe”, jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Stosownie do treści § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W wykazie A – prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego – stanowiącym załącznik do rozporządzenia w dziale IV (w chemii) pod pozycją 17 wskazano na prace przy produkcji i przetwórstwie żywic i tworzyw sztucznych oraz produkcji surowców, półproduktów i środków pomocniczych stosowanych do ich produkcji i przetwórstwa, produkcje wosków i woskoli, natomiast w dziale XIV (Prace różne) pozycją 24 wskazano kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji i usług oraz dozór inżyniersko-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie, za które – w niniejszej sprawie – uznać należy w/w prace z działu IV, poz. 17.

Natomiast w Zarządzeniu Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz. Urz. MG z dnia 29 czerwca 1985 r.), pod pozycją 17 - Produkcja i przetwórstwo żywic i tworzyw sztucznych oraz produkcja surowców, półproduktów i środków pomocniczych stosowanych do ich produkcji i przetwórstwa, produkcja wosków i woskoli - wskazano w punkcie 2 – stanowisko formierz wyrobów z tworzyw sztucznych, w punkcie 16 – stanowisko operator wtryskarek, formierek, pras, dmucharek - przy formowaniu tworzyw sztucznych.

Dodatkowo wskazać należy, iż zgodnie z przepisem § 2 ust 1 i 2 powołanego wyżej rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Zasadniczo okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik

do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2). Jednakże w postępowaniu przed sądem, okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przewidziane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze mogą być ustalane także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia z zakładu pracy (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 r., III UZP 6/84 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 r. III UZP 48/84), a więc wszelkimi dopuszczalnymi przez prawo środkami dowodowymi. Dlatego też w ramach postępowania sądowego Sąd ocenia zarówno zasadność odmowy wydania przez pracodawcę świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, jak i zasadność umieszczenia w świadectwie pracy wzmianki, że pracownik wykonywał pracę w warunkach szczególnych (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 1999 r., II UKN 619/98, OSNP 2000 Nr 11, poz. 439).

Bezspornym w sprawie jest, iż ubezpieczony złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na Otwartym Funduszu Emerytalnym na dochody budżetu państwa. Wymagany wiek 60 lat ubezpieczony ukończył w dniu 03.11.2015 r.

Natomiast na dzień 1 stycznia 1999 r. – w ocenie pozwanego – nie udokumentował wymaganego 15 – letniego stażu pracy w warunkach szczególnych. Pozwany uznał za udowodnione 27 lat, 9 miesięcy i 28 dni okresów składowych i nieskładkowych oraz staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 3 lata, 1 miesiąc i 13 dni.

Przedmiotem sporu pozostawało zatem ustalenie, czy do stażu pracy w szczególnych warunkach uwzględnić można wnioskowany okres zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Sp. z o.o., przekształcanym kilkakrotnie w tym okresie.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego – treści obszernej dokumentacji akt osobowych oraz zeznań ubezpieczonego – daje podstawy do uwzględnienia do spornego stażu pracy w szczególnych warunkach okresu jego zatrudnienia od 14.12.1977 r. do 31.12.1998 r. (z wyłączeniem okresu bezpłatnego urlopu od 12.10-31.10.1989 r.) w w/w przedsiębiorstwie, w którym zajmował naprzemiennie stanowiska: prasera tworzyw sztucznych, ustawiacza maszyn i urządzeń - brygadzisty, kontrolera jakości – ustawiacza maszyn i urządzeń, brygadzisty – ustawiacza maszyn i urządzeń.

Zważyć należy, iż zarówno fakt wykonywania pracy na w/w stanowiskach, jak i jej charakter w spornym okresie znajduje potwierdzenie w dokumentacji akt osobowych – angażach, poleceniach przeszerogowania, zakresach obowiązków - w której jednoznacznie wskazuje się na rodzaj powierzanych wnioskodawcy stanowisk pracy i odpowiadających im obowiązków. Jak wynika z w/w dokumentów, wykonywał on zarówno obowiązki odpowiadające szeregowemu pracownikowi produkcji w czasie gdy zajmował stanowisko prasera tworzyw sztucznych, jak również dodatkowo, poza obowiązkami ustawiacza maszyn i urządzeń, obowiązki kierownicze i nadzorcze w czasie zajmowania stanowiska brygadzisty – ustawiacza i kontrolera jakości – ustawiacza.

Uwzględniając powyższe oraz zachodzący zdaniem Sądu podstawy do uwzględnienia okresu pracy wnioskodawcy w szczególnych warunkach mimo nie braku świadectwa pracy w szczególnych warunkach wystawionego przez pracodawcę ubezpieczonego także w okresie zajmowania przez niego stanowisk brygadzisty i kontrolera jakości. Sąd miał w tym zakresie na uwadze przede wszystkim zakres powierzonych mu obowiązków, do których należało sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad podległymi pracownikami, kierowanie ich pracą i instruowanie co do poprawności jej wykonania, jak również nadzorowanie prawidłowości jej wykonania zgodnie ze stosowaną z zakładzie technologią.

Z powyższego wynika, iż ubezpieczony wykonywał prace bezpośrednio na produkcji, czynnie w niej uczestnicząc, zarówno poprzez wykonywanie obowiązków związanych z ustawianiem maszyn i urządzeń, jak również sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad podległymi pracownikami tejże produkcji. Potwierdzały to także jego własne zeznania.

W tym miejscu przytoczyć należy ugruntowany pogląd judykatury, z którego wynika, iż czynności ogólnie pojętego nadzoru lub kontroli w procesie produkcji wykonywanej w wydziałach i oddziałach, w których zatrudnieni są pracownicy wykonujący pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu rozporządzenia w sprawie wieku

emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, objęte poz. 24 działu XIV wykazu A rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), to te czynności, które wykonywane są w warunkach bezpośrednio narażających na szkodliwe dla zdrowia czynniki, a więc polegające na bezpośrednim nadzorze i bezpośredniej kontroli procesu pracy na stanowiskach pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Jeśli zatem czynności te wykonywane są w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na stanowisku pracy związanym z kontrolą międzyoperacyjną, kontrolą jakości produkcji i usług oraz dozorem inżynieryjno-technicznym, to okres wykonywania tej pracy jest okresem pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 23 sierpnia 2012 r., III AUa 366/12).

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu okres pracy wnioskodawcy na stanowisku prasera tworzyw sztucznych kwalifikować należy do prac wymienionych w cyt. wyżej dziale IV, poz. 17 rozporządzenia oraz cyt. przepisów zarządzenia resortowego, natomiast okres pracy na stanowiskach kierowniczych – brygadzisty -ustawiacza i kontrolera jakości – ustawiacza kwalifikować należy zarówno do prac wymienionych w w/w dziale i cyt. przepisach zarządzenia resortowego, jak też jako prace polegające na kontroli i dozorcze (wymienione w dziale XIV, poz. 24) na wydziałach produkcyjnych, na których wykonywane są prace zaliczane do prac w szczególnych warunkach – wymienionych w w/w dziale IV.

Ubezpieczony spełnił więc wszystkie przesłanki dla nabycia emerytury w obniżonym wieku, a w szczególności kwestionowaną przez pozwanego przesłankę udokumentowania stażu 15 lat pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, który udowodnił w niniejszym postępowaniu.

W konkluzji, z wyżej przytoczonych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z cytowanymi wyżej przepisami, w punkcie I wyroku zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach od dnia 03.11.2015 r., mając na uwadze datę osiągnięcia wymaganego prawem wieku 60 lat oraz dyspozycję art. 129 w zw. z art. 100 ust. 1 cyt. ustawy emerytalnej, zgodnie z którą świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Działając zaś na podstawie art. 118 ust. 1a ustawy, Sąd wnioskując a contrario, nie stwierdził równocześnie odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nie ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, bowiem dopiero wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego pozwoliły na zaliczenie postulowanego przez ubezpieczonego okresu pracy w warunkach szczególnych, o czym orzeczono w punkcie II wyroku.

Sygn. akt VII U 2316/15